

۶۷ درصد «طلاق‌ها» در خانواده‌های بدون فرزند رخ می‌دهد

دبیر مرکز مطالعات جمعیت با اشاره به اینکه براساس آمارهای رسمی کشور بیش از ۴۷ درصد طلاق‌ها در ۵ سال نخست زندگی مشترک زوجین اتفاق می‌افتد، گفت: ۶۷ درصد طلاق‌ها در خانواده‌های بدون فرزند رخ می‌دهد.

دبیر مرکز مطالعات جمعیت با اشاره به اینکه براساس آمارهای رسمی کشور بیش از ۴۷ درصد طلاق‌ها در ۵ سال نخست زندگی مشترک زوجین اتفاق می‌افتد، گفت: ۶۷ درصد طلاق‌ها در خانواده‌های بدون فرزند رخ می‌دهد.

صالح قاسمی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به اینکه براساس آمارهای رسمی کشور بیش از ۴۷ درصد طلاق‌ها در ۵ سال نخست زندگی مشترک زوجین اتفاق می‌افتد، گفت: تفاوت‌های سبک زندگی زوجین، مشکلات اقتصادی، آسیب‌های اجتماعی و عدم پایبندی به اخلاق و برخی متغیرهای دیگر از دلایل طلاق زوجین است، اما در این میان وجود یا عدم وجود فرزند در خانواده موجب تغییر معناداری در نرخ طلاق بوده است.

دبیر مرکز مطالعات جمعیت با اشاره به اینکه بین نرخ طلاق و نرخ فرزندآوری رابطه عکس معناداری وجود دارد؛ یادآور شد: هر زمان که نرخ فرزندآوری کمتر بوده، نرخ طلاق بیشتر است و هر زمان که نرخ فرزندآوری بیشتر بوده نرخ طلاق کمتر است. وی با اشاره به نتایج یک مطالعه انجام شده درخصوص رابطه میان طلاق و فرزندآوری اظهار کرد: ۶۷ درصد طلاق‌ها در خانواده‌های بدون فرزند اتفاق می‌افتد. ۲۲ درصد طلاق‌ها در خانواده‌های صاحب یک فرزند، ۹ درصد طلاق‌ها در خانواده‌های دارای ۲ فرزند و ۳ درصد طلاق‌ها در خانواده‌های دارای سه فرزند و بیشتر اتفاق می‌افتد؛ در واقع تعداد فرزند و نرخ باروری در خانواده با ریسک طلاق رابطه معکوسی دارد.

قاسمی ادامه داد: به عبارتی فرزند باعث تثبیت و تحکیم نهاد خانواده می‌شود و ریسک طلاق قانونی و رسمی را کاهش می‌دهد، اما سوالی که مطرح می‌شود این است که اگر فرزندآوری مانع طلاق رسمی و قانونی می‌شود، آیا می‌تواند مانع طلاق عاطفی نیز شود؟ ما در این مطالعه سراغ زوج‌هایی رفتیم که به دلایل بسیار قوی و محکمی به دادگاه رفتند و حتی رای طلاق گرفتند؛ در این مطالعه متوجه شدیم بخشی از این زوجین به دلیل اینکه دارای فرزند هستند، با یکدیگر توافق می‌کنند فعلاً رای طلاق را به خاطر فرزندشان که در سنین خاصی است برای چند سال جاری نکنند و طلاق‌شان را به تاخیر می‌اندازند.

این پژوهشگر حوزه جمعیت ادامه داد: بعد از سه سال مجدداً این خانواده‌ها مورد پایش قرار گرفتند و آمار بسیار گویایی به دست آمد به طوریکه نشان داد بعد از سه سال ۸۱ درصد آنها اعلام کردند که مشکل و معضلی که به خاطر آن به دادگاه مراجعه کرده بودند به طور کامل حل شده است و دیگر تصمیمی بر طلاق ندارند. همچنین حدود ۷ درصد اعلام کردند آن مشکل و معضلتان حل و فصل نشده است، اما خفیف و کمتر شده ولی دیگر به هیچ وجه تصمیمی بر طلاق ندارند و از جدایی منصرف شده‌اند. ۱۲ درصد نیز اعلام کردند مشکل و معضلتان حل نشده است و تصمیمشان بر طلاق همچنان پابرجاست؛ این دسته سوم از افرادی بودند که از عدم پایبندی به اخلاق یا آسیب‌های اجتماعی مثل اعتیاد رنج می‌بردند.

وی تصریح کرد: در این مطالعه متوجه شدیم این خانواده‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که در این سه سالی که طلاق خود را به خاطر فرزند به تعویق انداخته‌اند، «زمان» موجب حل مشکل‌شان شده است.

قاسمی معتقد است: بسیاری از زوجینی که تجربه زندگی مشترک چندین ساله را دارند به صراحت و وضوح به این موضوع آگاه هستند که اغلب تنش‌های میان زوجین در سال‌های نخست زندگی مشترک راهکار کوتاه مدت ندارد و راهکار آن تنها زمان و تمرین مهارت‌های زندگی در طول زمان است.